

Dosarul nr. 2ra-380/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Z.Talpalaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.M.Guzun, V.Buhnaci, L.Pruteanu)

Î N C H E I E R E

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cervenii Irina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OM „Credits 2
ALL” Societate cu răspundere limitată împotriva Irinei Cervenii cu privire la
încasarea datoriei, penalităților și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 iunie 2018, OM „Credits 2 All” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Irinei Cervenii, prin care a solicitat încasare de la Irina Cervenii
în beneficiul OM „Credits 2 All” SRL a sumei de 3810, 40 de lei cu titlu de datorie
contractuală, 1243, 12 lei cu titlu de comision pentru acordarea împrumutului,
9045,60 de lei cu titlu de penalitate, încasarea asistenței juridice în mărime de
1000 de lei și a taxei de stat în mărime de 422, 98 de lei.

În motivarea acțiunii, OM „Credits 2 All” SRL a indicat că, la 22.02.2017
între reclamant în calitate de creditor și Cervenii Irina, în calitate de debitor a fost
încheiat contractul de împrumut nr. 17603 din aceeași dată și executat la sediul
creditorului. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului,
debitorul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal,
comision pentru acordarea împrumutului, dobânda și o penalitate contractuală,
care se raportează duratei de întârziere.

La 22.07.2017, „Credits 2 All” SRL și-a onorat obligațiunea, transferând
debitorului împrumutul acordat. Necătfînd la respectarea obligațiunilor de către
reclamant, pîrîta Cervenii Irina pînă la ziua de azi, nu și-a onorat obligațiunile,
asumate prin contractul de împrumut.

A invocat că, pîrîta-debitor a fost înștiințată despre faptul nerespectării
clauzelor contractuale prin intermediul notificărilor recomandate, expediate în
adresa acesteia. Ulterior, în adresa pîrîtei a fost expediată reclamația, prin care a
fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale, despre
rezilierea anticipată a contractului de către reclamant și obligațiunea pîrîtei de a

returna împrumutul, dobânda calculată, comisionul pentru acordarea împrumutului și penalităților, aplicate conform contractului.

A solicitat reclamanta OM „Credits 2 All” SRL încasarea de la Cerveni Irina a sumei de 3810,40 de lei cu titlu de datorie contractuală, 1243,12 lei cu titlu de comision pentru acordarea împrumutului, 9045,60 de lei cu titlu de penalitate, 1000 de lei cu titlu de asistență juridică și a taxei de stat în mărime de 422,98 de lei.

Prin hotărârea din 03 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat de la Cerveni Irina în beneficiul OM „Credits 2 All” SRL suma de 3810,40 de lei cu titlu de datorie contractuală, suma de 1243,12 lei cu titlu de comision pentru acordarea împrumutului, suma de 4000 de lei cu titlu de penalitate de întârziere, suma de 1000 de lei cheltuieli de asistență juridică, suma de 200 de lei cheltuieli pentru citarea publică a părții și 271,61 de lei taxa de stat, în total 10525,13 lei. În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 25 aprilie 2019, Cerveni Irina a declarat apel împotriva hotărârii din 03 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cerveni Irina și s-a menținut hotărârea din 03 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relatat că este justă concluzia primei instanțe cu privire la încasarea de la Cerveni Irina în contul OM „Credits 2 All” SRL, suma de 3810 lei 40 bani cu titlu de datorie contractuală, rezultată din contractul de împrumut nr. 17603 din 22.02.2017, din motiv că Cerveni Irina nu a rambursat în termenul stabilit împrumutul acordat, iar notificarea a fost lăsată fără soluționare, prin urmare consideră a fi întemeiată pretenția reclamantului.

Astfel, se atestă că relațiile obligaționale, convenite de părțile, implicate în litigiu, sunt guvernate de contractul de împrumut nominalizat, încheiat între OM „Credits 2 All” SRL și Cerveni Irina, conform condițiilor căruia OM „Credits 2 All” SRL și-a asumat obligația de a acorda cu împrumut părții Cerveni Irina suma de 4000 de lei, iar Cerveni Irina și-a asumat obligația de a restitui în termen împrumutul, comisionul pentru acordarea împrumutului, penalități și dobânda de întârziere (f. d. 7-13).

Conform condițiilor contractuale speciale, se indică că, împrumutul se acordă pe un termen de 30 luni. Înscrierile cauzei, confirmă că, reclamanta și-a executat obligația de a-i acorda Irinei Cerveni suma de 4000 de lei, fapt, probat prin înscrierile administrate la dosar (f.d.15), pe când părțile nu și-a executat obligația de a restitui împrumutul acordat în termenii conveniți.

Corespunzător, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de admitere a pretențiilor privind încasarea sumei de 1243,12 lei cu titlu de comision pentru acordarea împrumutului și sumei de 4000 de lei cu titlu de penalitate de întârziere, din următoarele considerente.

La încheierea contractului de împrumut, în rezultatul negocierii părțile prin comun acord au hotărât să fie aplicat comisionul de administrare, fapt, pentru care

au și semnat. Astfel, prima instanță just a concluzionat asupra faptului că, mărimea comisionului de administrare a fost negociat cu pârâta Cervenii Irina, circumstanță, ce a dus la necesitatea admiterii pretenției respective în mărime de 1243,12 lei.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a constatat că cerința privind încasarea sumei de 9045,60 lei cu titlu de penalitate de întârziere, este disproporționat de mare în raport cu obligația de bază, ținând cont de faptul că această dobândă a fost prevăzută de părți, fiind aplicată pe perioada valabilității contractului de împrumut și reieșind din prevederile art. 585 Cod civil, are un caracter compensatoriu și reprezintă o remunerație pentru folosirea capitalului acordată de creditor debitorului.

Instanța de apel a notat că, în temeiul prevederilor art. 624 alin.(1) Cod civil și pct. 6.3 al contractului de împrumut, instanța de fond just a conchis de a încasa de la Cervenii Irina în beneficiul OM „Credits 2 All” SRL suma de 4000 de lei cu titlu de penalitate de întârziere, iar în rest pretenția privind încasarea penalității de întârziere respingând-o ca fiind neîntemeiată.

La 03 ianuarie 2020 Cervenii Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că circumstanțele de fapt ale cauzei au fost elucidate greșit, de asemenea circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 05 noiembrie 2019 și a expediat decizia participanților la proces la 25 noiembrie 2019 (f.d.99), însă date de recepționare a deciziei recurate la materialele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată la 03 ianuarie 2020 de către Cervenii Irina se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 28 ianuarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f. d.114), iar potrivit avizului de recepție recursul a fost recepționat de către OM „Credits 2 All” SRL (f.d.115).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimata nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cerveni Irina.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cervenii Irina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru